

Publicerad 2017-06-12 05:29 av Peter Stjerngrim

Lite mer än blott en lek med ord ... eller? Kanske mer ett samlat utkast tankar som väntar på att få landa i sina egna liv ...

Om troll, små liv och annat som ger perspektiv

Det var en gång
ett litet troll
vilket för det stora hela
egentligen inte spelar någon roll

ty utifrån den gängse genusfixering
vi alltför ofta fokuserar i våra liv
det lilla trollet bjuder på nya perspektiv

Såsom troll vanligen brukar
stimulerar det våra sinnen
för att kunna stanna kvar och förbli

en del av våra barndomsminnen

- Det där som gör att vi trots allt
kan låta vår fantasi finna utvägar
som ej förbrukar
men som skänker hopp och livsenergi

när det känns som allra mest ensamt
det värmer vår själ då vår kropp blir för kall

Men till skillnad från då vi var barn
och fast förankrade inom given ram
trollet nu skänker oss möjlighet
till flera alternativa val

ty i all sin verklighetsfrämmande
sagolikt skrämmande
obarmhärtigt ohämmade
tankefrihet

skapar det en befriande komplexitet
med sin absolut närvarande
genusneutralitet

som ger total
tillgänglighet
till alla våra sinnen
tillgång
till alla våra minnen

men så ock
till de mentala verktyg
vi så väl behöver

för att kunna skapa nya minnen
som stimulerar utvecklingen av våra sinnen

när allt till slut
visar sig vara allt annat än över

Manligt, kvinnligt
ja, allt och alla tänkbara källreferenser
som för oss vanliga mänskliga individer
utgör själva födkroken för
våra fiktiva ramverk och andra yttre gränser

Trollet representerar allt det här
och mycket mer därtill
som ger oss tillträde
till det vi verkligen behöver
och egentligen vill

Ty även om trollet inte spelar någon roll
för det synbara skeendet
så är dess osummerade
flexibelt ostrukturerade
fiktivt levererade
befriande beteende

en livsavgörande
integral funktion

som får oss att glömma
begränsningarna i vår aktuella situation

då den låter oss ana och förstå
vilka potentiella och oupptäckta
ytor vi trots allt har att röra oss på

för att kunna mötas
stötas och blötas
tillsammans som ett vi

och inte enbart
för ett singulärt liv
som utan referenser
tenderar att blott bara susa förbi

allt emedan vårt ego
krymper inom gränsen
för den oförmåga

trollets frånvaro
skapar

när vi ständigt tvivlar
förnekar och tvekar
inför det vi inte kan se
som en påtagligt fysisk realitet

och därför kapar
bandet till barnet

inom oss

Barnet
vars frihet
och framtid
synes stå i strid
med vårt aktuella livsperspektiv

Barnet
förutan vilket
vi ej äger fullt tillträde
till vårt verkliga liv

Fria spånerier
utan konkretion
och med en något
luddig konklusion?

- Absolut, helt och fullt ut ...

- Kanske lite väl många ord
och utan synligt genomtänkt struktur ...

... Har vare sig något svar eller försvar
vet blott bara
att inom mig
finns ett litet liv
som lever kvar
och bara vill få vara

med
och kunna bli
och förbli
en del av mitt liv

utan att behöva sin närvaro
förklara ...

Det lilla trollet
är dock nödvändigt
för att jag barnet
inom mig
ska kunna bevara

Publicerad här tidigare i december 2007

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten